

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2016/17, 20. februar 2017, številka 2, letnik VI

Intervju z Vero Ojcinger: »Vsak se lahko nauči matematiko«

Pozabljena civilizacija – Indijanci

Obisk Jerice Mrzel

Ustvarjalne urice s slovenskima lončarjema

Magičen svet čarodeja Andreja

Kaj je valentinovo?

Razredna maskota Rudi

Nasmeh do ušes

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2016/17, 20. februar 2017, številka 2, letnik VI

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Maruša Maček, Tjaša Gorišek, Lea Verbovšek, Simon Planko, Simon Knez, Nataša Hochkraut, Zarja Nemec, Larisa Kolarec, Matija Čop, Alya Knez, Kiara Stiblik, Nejc Mavri, Urban Rozman, Nej Požun, Lana Selič, Vita Nemec, Anja Vodišek, Anemarie Hrastnik, Veronika Padežnik, Matija Zupan, Matija Slapšak

Naslovnica: Anita Blatnik

Oglas: Anita Blatnik

Podlaga strani: Špela Videc

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

INTERVJU ...

»Vsak se lahko matematiko nauči s pridnim delom in z vajo«

Vera Ojcinger, učiteljica matematike v naši šoli, se je na začetku letošnjega koledarskega leta upokojila. Ob tej priložnosti smo jo povabili na pogovor in izvedeli marsikaj zanimivega.

Vaša poklicna pot se je začela v osnovni šoli v Celju, kjer ste poučevali matematiko. Kakšni so spomini na to prvo obdobje službovanja?

Za mano so lepi spomini. Že prvo leto službovanja sem bila razredničarka in z razredom sem se zelo lepo razumela. Spominjam se, kako so me učenci prišli obiskat v bolnišnico, ko sem rodila sina. Medicinska sestra jih je morala postaviti v vrsto, da so lahko v polni čakalnici vsi prišli do okenca. Ker je bila moja služba precej oddaljena od doma, sem se po šestih letih prijavila na razpis v Laškem, kar je seveda bliže mojemu domu. V Laškem sem ostala celih 34 let in sem se letos 3. januarja upokojila.

Kot ste že povedali, ste se zaposlili v osnovni šoli v Laškem, torej v naši šoli, kjer ste ostali do upokojitve. Kako gledate na to obdobje življenja?

Svoj poklic sem z veseljem opravljala, ohranjala sem samo lepe spomine, veliko je bilo zabavnih in veselih prigod. Učenci nekdanjega šestega razreda se spominjajo, kako sem jih poslala v tajništvo po premico in točko. Javilo se je kar nekaj učencev, da ju bodo pomagali prinesiti. Seveda so se vrnili z listom papirja in s pikico na njem. Tako so si zapomnili, da je točka pojem, ki ga ne moremo nositi po svetu. V spominu mi je tudi ostal dogodek z učenci nekdanjega devetega razreda, ko si nikakor niso mogli zapomniti, kaj je plašč telesa. Za pomoč sem jim dala primer – ko oblečemo plašč, imamo glavo in noge zunaj. Nato sem med spraševanjem dobila odgovor: »To je telo brez glave in nog.« Če bi naštevala, je še veliko takšnih komičnih primerov.

Vaše delo ni vključevalo samo pouka matematike, ampak ste vsa leta službovanja učence tudi pripravljali na različna tekmovanja, pri čemer ste bili izjemno uspešni. Od česa je odvisen tovrsten uspeh?

Uspeh na tekmovanjih je odvisen od pridnosti, zainteresiranosti, učencev, ki jih pripravljate na tekmovanje, od obiskovanja dodatnega pouka matematike in krožka logike celo šolsko leto.

Kot mentorica logike ste imeli kar dva državna prvaka. To ni ravno mačji kašelj ...

V OŠ Laško nismo imeli le državnih prvakov, ampak smo tudi vsako leto z državnih tekmovanj prinesli vsaj dve zlati priznanji in kakšno srebrno priznanje.

Učencem ste znali približati matematično snov, vaša razlaga je bila zanimiva, zapleteno snov ste znali razložiti na razumljiv in enostaven način. Teh vrtilin ne premore vsak učitelj ...

Tukaj bi izpostavila nivojski pouk, kjer so učenci delali v skupinah in si medsebojno pomagali. S to obliko učenja so se med seboj povezali in skrbeli za učence, ki so imeli težave z matematiko.

Nekatere učence ste celo navdušili, da so šli študirat matematiko in postali učitelji. Najbrž je to dober občutek.

Da, to je zelo dober občutek.

Znani ste tudi po tem, da ste vsem ljudem vedno pripravljene pomagati, če potrebujejo pomoč. Pri tem ne mislim samo na poučevanje matematike.

Da, imela sem kar nekaj takšnih primerov, sicer pa tudi zelo rada pomagam drugim.

Pri pouku ste tudi uvajali različne novosti. Katero bi izpostavili? Katera se vam zdi še posebej omembe vredna? Zakaj?

Izpostavila bi način učenja, pri katerem snov opišem s primeri iz vsakdanjega življenja, saj si tako učenci lažje zapomnijo snov.

Menite, da je današnji šolski sistem ustrezno organiziran? Gre v pravo smer?

Ne glede na to, kakšen je šolski sistem, katera novost se uvede, je največ odvisno od učencev, kako so povezani v oddelčni skupnosti. Če si medsebojno pomagajo, je tudi njihov uspeh veliko boljši.

V kakšnem spominu vam bo ostala OŠ Laško?

Osnovna šola Laško mi ostaja v lepem spominu.

Kaj bi na splošno položili na srce današnjim učencem?

Učencem bi svetovala, naj si pomagajo v oddelčni skupnosti, sprejmejo medsebojno drugačnost, naj se ne prepirajo, naj se podpirajo ...

Zdaj ko ste upokojeni, najbrž čas drugače teče. Kaj je zdaj v ospredju vašega življenja? Ste se že navadili na spremembo? Pogrešate službo?

Na spremembe se hitro navadim, saj sem takšna po naravi. Seveda imam trenutno preveč prostega časa, ki ga še moram zapolniti, vendar se ne bojim, da ga ne bi. Trenutno službe ne pogrešam, s sodelavci se še vedno občasno vidimo.

Vemo, da imate radi živali. Imeli ste muco, ki vam je bila posebej pri srcu, zdaj imate kužka. Kaj vam pomenijo živali?

Kužek ima zdaj srečo, ker sva, odkar sem v pokoju, veliko več na sprehodu kot takrat, ko sem bila še v službi.

Kar nekaj zanimivih prilog smo izbrskali, ko smo se pripravljali na ta pogovor z vami. Mednje sodi tudi vaše poučevanje v zaporu. Nam lahko o tem poveste kaj več?

To je bila večerna šola, ki jo je organizirala IV. OŠ v Celju za mlajše zapornike, ki niso imeli končane osnovne šole. Ker jim ni bilo vseeno za njihovo izobrazbo, so zelo pridno sodelovali in so bili pridni učenci.

Zanimive so tudi zgodbe iz vaših šolskih let. Učitelj Jože Zupan je bil vaš sošolec. Z nasmeškom se spominja, kako prijazno ste mu pomagali pisati domače naloge. Menda je šla

zadeva tako daleč, da ste ga po določenem času začeli kar sami spraševati, ali ima nalogo. Če je ni imel, ste mu jo napisali. Za to vam je še danes hvaležen.

Da, rada sem pomagala svojim sošolcem in sošolkam pri matematiki in tudi drugod.

Danes je odnos med učenci marsikdaj drugačen. Zdi se, da ni več te solidarnosti. Niso vsi pripravljene priskočiti na pomoč sošolcem, ki nimajo naloge. Kaj menite o tem, če seveda zanemarimo, da je seveda domače naloge treba pisati, ker se s tem učimo.

Res je, ta odnos se je marsikje spremenil, a vseeno so tudi danes učenci, ki so pripravljene svojim sošolcem priskočiti na pomoč pri nalogah.

Učitelj Jože Zupan se tudi spominja, da ste bili že v rosnih letih izjemna matematičarka. Se

morda spomnite, od kod ta talent? Vas je morda kdo navdušil ali je morda to enostavno del vas?

Ta talent mi je podarila mati narava, nekaj tega znanja pa imamo tudi v družini. Vendar se lahko matematiko vsak nauči s pridnim

delom in z vajo.

Nekoč ste se menda kot otroci igrali pri mlinu. Tekmovali ste, komu uspe dlje in hitreje teči na lopaticah, ko se je mlin vrtel. Menda se vam je zgodilo, da ste padli v mrzlo vodo. Kako se spominjate dogodka? So starši izvedeli zanj? Ste koga krivili? Danes bi bil najbrž razplet povsem drugačen.

Iz šole proti domu je bil na naši poti mlin, mimo katerega nismo mogli kar tako. Včasih so bile zime zelo mrzle in ledene. Gospod Zupan se je prijel za kolo in ga poskušal zavrteti. Ker ga ni mogel, mi je rekel, naj se primem še jaz. Ko se je kolo zavrtelo, sva oba padla v ledeno mrzlo vodo. Do doma so hlače in čevlji zmrznili kar na meni. Da sem se doma lahko sezula, me je mama postavila pred peč, da sem se najprej odtalila. Za ta dogodek so seveda izvedeli tudi starši.

Maruša Maček in Tjaša Gorišek, foto: Andrej Gobec

FOTOREPORTAŽA

»Nikoli si nisem mislila, da bom jokala za učiteljico matematike ...«

Čas se je od takrat, ko je bila učiteljica Vera Ojcinger majhna deklica, do danes precej spremenil.

A ne glede na vse je pri učencih, sodelavcih in drugih ljudeh pustila izjemen pečat. Omenjajo jo kot izjemno osebnost. Na zadnji dan službe so učenci jokali za njo. S tem je povezana celo anekdota, ko je neka učenka izjavila: »Nikoli si

nisem mislila, da bom jokala za učiteljico matematike. Ampak gospa Vera Ojcinger je res nekaj posebnega.« Za nepozaben zadnji dan v službi je poskrbel tudi učiteljski zbor.

Foto: Andrej Gobec

KULTURNI DAN

Pozabljena civilizacija – Indijanci

V sredo, 6. decembra, smo imeli kulturni dan za sedme razrede.

Tema so bili Indijanci. To je bil primer pouka malo drugače. Na delavnicah so učenci izdelovali predmete, ki so bili prisotni v omenjenem zgodovinskem obdobju. Ukvarjali so se s totemi, z amuleti, s pisavo, z indijanskimi mislimi, igrami, plesi, maketo indijanske vasi in s hrano. Prepletala so se vsa šolska področja. Učenci so se sami odločili, pri kateri dejavnosti bodo sodelovali, zato so bili pri delu motivirani.

Zavrteli smo časovni stoj in se srečali z indijansko civilizacijo. Prepletalo se je življenje Indijancev s sedanostjo. Dejavnosti smo popestrili z indijanskimi plesi in zabavno igro lacrosse. Za sceno smo uporabili izdelke, ki so nastali pri posameznih delavnicah, pri čemer tudi brez indijanskega šotora ni šlo.

Dan se je končal z indijanskim kodeksom:

Z gosti v hiši ravnaj z veliko obzirnostjo.

Postreži jim najboljšo hrano, ponudi jim najboljše ležišče, z njimi bodi spoštljiv in pravičen.

Ob koncu so se učenci posladkali z indijanskimi kolački.

Igra je bila posneta in si jo lahko ogledate na spletni strani šole pod zavihkom Razno – Zgodovinski kotiček.

Biljana Jošovec

PŠ DEBRO

Koledarji

Naši učenci so marljivi ne samo pri pouku, ampak tudi v podaljšanem bivanju.

V tem času se lotevajo različnih bolj in manj zahtevnih nalog in opravil. Tokrat so izdelovali koledarje. Najbrž se strinjate, da so izjemni umetniki?

Brigita Kovač

PŠ VRH

Obisk Jerice Mrzel

V času predprazničnega vzdušja je PŠ Vrh nad Laškim obiskala častna gostja, slovenska igralka, glasbenica in dobitnica Borštnikove nagrade Jerica Mrzel. Počaščeni in zelo hvaležni smo, da

je z nami delila svoje zgodbe, doživetja in znanja. Iskreno se ji še enkrat zahvaljujemo, saj se je s svojimi spodbudnimi besedami in pozitivno naravnostjo zapisala v naša srca.

Jerica Mrzel na obisku v šoli

Gospa Jerica Mrzel mi je bila zanimiva, ker je poudarila upanje, vztrajnost, samozavest. Po poklicu je bila gledališka igralka, zdaj je v pokoju, rada in doživeto zna recitirati. Povedala nam je, kako so v starih časih praznovali praznike. Najbolj mi je ostalo v spominu, da je bonbone za okrasitev božičnega drevesca jedla, nanj pa je dala stvari, ki so izgledale kot bonboni.

Lea Verbovšek

Praznično vzdušje z Jerico Mrzel

Gospa Jerica Mrzel je bila zanimiva, saj je kot gledališka igralka odlično pripovedovala zgodbe iz davnega časa. Opisala nam je, kako so v starih časih praznovali praznike. Povedala mi je, da sem nadarjen za harmoniko in da naj vadim ter vztrajam.

Simon Planko

Klaudija Košenina

PŠ VRH

Ustvarjalne urice s slovenskima lončarjema

Hvaležni smo, da sta nas v ponedeljek, 21. novembra 2016, v PŠ Vrh obiskala slovenska lončarja Barba in Niko Štemberger Zupan.

Izvedla sta delavnice, kjer so učenci izdelovali glinene posodice. Barba nam je povedala nekaj zanimivosti o keramiki in lončarstvu, nato smo začeli veselo ustvarjati z glino. Nastale so zares čudovite posodice, mi pa že komaj čakamo, da se

posušijo in spečejo, da bomo lahko iz njih tudi jedli. Hvaležni smo za vso dobro voljo, ki sta jo Barba in Niko prinesla s seboj, ter za vse znanje, ki sta ga delila z nami.

Simon Knez: Obiskala sta nas Barba in Niko. Tako sem bil vesel, saj smo delali posode. Naredil sem tri posode iz krogov in črt. Zapeli smo jima Čebelarja.

Simon Planko: Ko sta prišla Niko in Barba Štemberger Zupan, mi je najbolj ostalo v spominu, ko smo delali skodelice iz naravne gline, ko sta bila presenečena in ko sta tako lepo razložila, kako se dela z glino.

Nataša Hochkraut: Barba in Niko sta nam pokazala, kako lahko izdelujemo skodelice iz naravne gline. Najbolj mi je ostalo v spominu, ko sta nam razlagala imena narejenih skodelic. Bilo je zanimivo.

Lea Verbovšek: Gospa Barba in gospod Niko sta odlična v izdelavi različnih lončkov iz gline. Navdušila me je njuna vztrajnost. V spominu je mi je najbolj ostala piščal iz gline. Upam, da bomo dobili še veliko takšnih obiskov, ker tudi sama rada ustvarjam.

Klaudija Košenina

PŠ VRH

Magičen svet čarodeja Andreja ...

V ponedeljek, 30. januarja, so otroci PŠ Vrh vstopili v magičen svet iluzij in čarovnij. Obiskal jih je čarodej Andrej in prikazal zares imenitne trike. Navdušil nas je s svojo spretnostjo in z dobrim nastopom. Nekaj najbolj pogumnih učencev je čarodeju lahko tudi pomagalo pri izvedbi trikov. Vsi pa smo pomagali s čarobnimi besedami in čarovnije so zares delovale. V spomin na imenitno skupno druženje nam je vsem podaril pisane živalske balončke.

... čebelar in ...

Ob dnevu tradicionalnega slovenskega zajtrka smo v sklopu dejavnosti Čebelarske zveze Slovenije zapeli in zaigrali pesem Čebelar. Pridružili so se nam tudi otroci iz vrtca. Skupaj smo plesali in peli, naša harmonikarja pa sta veselo igrala in poskrbela za dobro vzdušje. Posnetek zapete pesmi si lahko ogledate tudi na portalu YouTube.

... izdelava adventnih venčkov

Da bi bili prazniki čarobni, doživeti, preprosti, topli in izvirni, smo s starši ustvarjali adventne venčke in praznične dekoracije za dom. Z veseljem, vztrajnostjo in domišljijo so sodelovali tudi otroci iz vrtca. Delavnico je vodila gospa Jasmina Mikloška, ki nas je poučila o izdelavi, barvah, pomenu oblike venčka. Z njeno pomočjo in našo ustvarjalnostjo so nastali zares čudoviti edinstveni izdelki, ki nam bodo v ponos v naših stanovanjih.

Klaudija Košenina

PRAZNIK

Kaj je valentinovo?

Valentinovo ali praznik svetega Valentina praznujemo 14. februarja. To je tradicionalen dan, ko si v nekaterih kulturah zaljubljeni izkazujejo ljubezen – največkrat s pošiljanjem voščilnic (pogosto anonimnih) in z izmenjavo daril. Praznik svetega Valentina so sprva praznovali kot rimskokatoliški dan posta v čast svetemu Valentinu. A kdo je bil sveti Valentin?

Legend o njem je več. Ena pravi, da naj bi Valentin v nasprotovanju s cesarjevo odredbo poročal mlade pare, zaradi česar naj bi bil zaprt in obsojen na smrt. V ječi naj bi ga obiskovala slepa ječarjeva hči, ki ji je pisal pesmi in s svojimi molitvami povrnil vid. Preden so ga usmrtili, naj bi ji napisal pismo, ki ga je podpisal z besedami: »Z ljubeznijo – tvoj Valentin.« Od tu naj bi izvirala navada pošiljanja pisem in verzov za valentinovo. Danes je praznik najbolj povezan z izmenjavo valentinčkov – ljubezenskih pisemc v obliki srca ali krilatega Kupida.

Kdo je Kupid?

Legenda govori o ljubezni med njim in prelepo smrtnico Psiho. Venera je bila nanjo ljubosumna in je ukazala Kupidu, naj jo kaznuje. On se je namesto tega vanjo noro zaljubil in jo vzel za ženo. Ker je bila le navadna smrtnica, ga nikoli ni smela pogledati. Njun zakon je bil srečen, dokler je njene sestre niso prepričale, naj ga le pogleda. Kupid jo je kaznoval s svojim odhodom, z njim so izginili tudi njun prelepi grad in vrtovi. Psiha se je znašla sama sredi polja. Ko je tavalala, da bi našla svojo ljubezen, je prišla do Venerinega prebivališča. Ker jo je Venera hotela uničiti, ji je naložila vrsto nalog, vsako težjo in nevarnejšo od prejšnje. Kot zadnjo nalogo je Psihi izročila skrinjico, ki jo je morala odnesti v podzemlje. Tam je morala Persefoni, Hadovi ženi (Had je grški bog podzemlja in Zevsov brat), ukrasti nekaj lepote in jo zapreti v skrinjico. Dobila je napotke, kako se izogniti nevarnostim, ki prežijo nanjo v kraljestvu smrti, naročeno pa ji je bilo tudi, da skrinjice v nobenem primeru ne sme odpreti. Vendar je bila skušnjava prevelika in Psiha je pokukala vanjo – a namesto lepote je našla večni spanec. Spečo jo je našel Kupid, iz njenega telesa vzel spanec in ga položil nazaj v skrinjico. Bogovi so bili zaradi te ljubezni tako ganjeni, da so Psiho povzdignili v boginjo.

Barvna simbolika podarjenih rož

K praznovanju Valentinovega nujno sodijo tudi rože. Kraljice valentinovega so zagotovo vrtnice. Vendar naj bi obdarovalci pazili, katere barve teh prelepih rož bodo izbrali, saj po starem izročilu barve vrtnic skrivajo naslednja sporočila: bela vrtnica pomeni pravo ljubezen, rdeča strast, rumena prijateljstvo in črna slovo. V novejšem času so vrtnice dobile drugačen pomen: bela vrtnica pomeni jasnost misli, rdeča ljubezen, rumena prijateljstvo, rožnata prijateljstvo ali strast in črna sovraštvo ali celo smrt. Torej pozor! Ko boste izbirali rože, imejte ves čas v mislih tudi njihov simbolni pomen.

Kako valentinovo vpliva na ljudi?

Valentinovo je poseben praznik. Praznik, ko pomislimo na vse, ki jih imamo radi, in poskušamo z njimi preživeti čim več časa. Na ta dan po zraku kroži samo ljubezen. Toda ali je samo ta dovolj, da izkažemo ljubljanim čustva, ki jih čutimo do njih? Je dovolj, da jim samo povemo, da jih imamo radi?

To vprašanje vsako leto v tem času odmeva po glavah zaljubljenecv in tudi drugih ljudi. Vsako leto se sprašujemo, na kakšen način naj izkažemo ljubezen. In seveda nam je že stopilo v glavo neumorno iskanje tistega pravega darila, neke materialne dobrine, ki bi zadoščala obsežnosti ljubezni, ki jo čutimo do osebe. In trgovci to iskanje še bolj spodbujajo in samo vabijo k vsem tem dobrotam, svetlečim rečem in krami, ki kasneje niti ni pomembna. In posledično seveda to prinaša ogromno dobička. Na koncu se izgubimo v vseh teh privlačnih oglasih, barvnih napisih, slikah in še mnogih drugih propagandnih oblikah. Nekateri se zadovoljijo s kakšno vrtnico ali mogoče plišastim medvedkom, bonboniero. A nekateri dobijo »nakupovalno mrzlico« in popolnoma pozabijo, čemu je ta dan sploh namenjen. Cele dneve preživijo v trgovskih središčih in obupano iščejo draga darila, kot so

kristalna ogrlica, prstan, nasploh ves nakit in še mnogo drugih stvari, ki ogromno stanejo. In seveda je pogled na te predmete čudovit, ampak ali lahko vse te materialne dobrine sploh primerjamo z občutki, ki se vijejo po naši glavi in telesu na ta dan? Lahko ljubezen izmerimo in zanjo plačamo dovolj, da ji zadostimo? Kar vprašajte se in izvedeli boste, da ste celo življenje poskušali izmeriti nekaj, kar se ne da. Iskali ste nekaj, česar se ne da poiskati. Poskušali ste razumeti nekaj, česar se ne da razumeti. Ljubezen.

Svet brez ljubezni ne bi bil takšen, kot je

Zato poskušajte vsako leto valentinovo preživeti na čim bolj sproščujoč in enostaven način. Ni treba, da kupujete dragocenosti, za katere mislite,

da bodo všeč vašim ljubljnim. Poskusite le s preprostimi besedami, z objemi in s poljubi, ki zadoščajo vsakomur. Ne poskušajte napisati celotnega romana svoje ljubezni, ki je še niste srečali, ker bo ta prišla nepričakovano in bo ustvarila čisto svojo zgodbo. Ker ljubezni se ne da razumeti, ne da se je omejiti, kaj šele izmeriti. Nihče še ni popolnoma doumel, kaj ta pojem sploh pomeni. Niti pesniki in pisatelji, ki bi jo lahko s svojo neomejeno mero domišljije vsaj malce opisali. In tudi nihče nikoli ne bo, četudi se bo še tako trudil. Ker ljubezni ni treba razumeti, samo uživajmo v trenutkih, ko nas obišče, in živimo v prepričanju, da brez nje svet ne bi bil tako pisan.

Zarja Nemec

»Ljubezen ni ne velika ne majhna; je le ljubezen. Čustev namreč ni mogoče meriti tako, kot se lahko izmeri cesto. Če boš poskušal kaj takega, boš začel ljubezen primerjati s tistim, o čemer ti pripovedujejo drugi, ali s tistim, kar pričakuješ, da boš našel. Tako boš vedno znova poslušal isto zgodbo, namesto da bi se odpravil po svoji poti.«

Paulo Coelho/iz Kronike »Zapisi z letališč«

Larisa Kolarec

ANKETA

Ljubezen

Vita Nemec: Ljubezen je, ko imaš nekoga zelo rad.

Lana Vuk: Zame je ljubezen to, da se imamo radi.

Ajda Vrhovc: Ljubezen je, ko se mami in ati poročita. Poznam tudi valentinovo.

Je dan, ko ati mami podari darilo.

Irina Vukosavljevič: Zame je ljubezen to, da se imata ati in mami rada. Ljubezen je tudi to, da imaš prijatelje. Za valentinovo si med seboj podarjamo srčke.

Nina Štavn: Zame je ljubezen to, da se mami in ati poljubčkata.

Valentinovo je praznik zaljubljenecv.

Neža Bezgovšek: Zame je ljubezen to, da se mami in ati objemata in ljubčkata. Ljubezen je tudi to, da imaš rad živali in druge ljudi.

Valentinovo je poseben praznik, ko se spomniš na tiste, ki jih imaš rad, in jim nekaj podariš.

Sara Štih: Zame je ljubezen to, da se imamo radi.

Valentinovo je praznik, ko se imajo vsi radi.

Ema Albreht: Zame je ljubezen to, da se dva poročita.

Domen Frišek: Zame je ljubezen mami.

Valentinovo je praznik zaljubljenecv.

Mina Čop: Ljubezen je zame to, da ti nekdo da poljub.

Zarja Nemec

*“DVE DUŠI Z ISTO MISLIJO, DVE SRCI
BIJETA V ISTEM RITMU.”*

– JOHN KEATS

*Veliko ljubezni in sreče, Vam želi
vaš Kratkočasnik.*

PŠ DEBRO

Razredna maskota Rudi

V 1.a-razred je decembra prišel simpatičen medvedek, ki si je želel našo družbo. Takšno pismo nam je pripravil za prvo srečanje:

Pozdravljeni, učenci 1.a-razreda Debro!

Potikal sem se tod okoli in slišal, kako lepo prepevate v vašem razredu. Prav zanimalo me je, kaj še počnete. Odločil sem se, da vstopim in pri vas preživim nekaj časa. Rad bi se z vami igral, rad bi se z vami učil, rad bi z vami spoznaval svet, rad bi z vami hodil naokoli in rad bi prišel tudi k vam na obisk. Me sprejmete? Ker mi še nihče ni izbral imena, si želim, da mi ga vi. S seboj imam tudi zvezek. Med tednom bom z vami v šoli, čez vikend pa bi želel malce k vam domov na obisk. Ker sem pozabljiv, si želim, da mi vse moje dogodivščine zapišete v zvezek in mi tudi kaj lepega narišete. In še to: nič vam ne bom nagajal, lahko pa vam pomagam. Lahko ostanem pri vas?

Učenci so z nasmehom na ustih sprejeli medvedka k sebi. Skupaj smo mu dala ime Rudi. Zdaj učenci komaj čakajo, da pride petek, da izžrebamo nekoga, ki Rudija odnese domov za konec tedna.

Nekaj utrinkov iz zvezka

Matija Čop: Dopoldne smo pripeljali Rudija na šolsko igrišče, kjer je gledal, kako smo igrali nogomet. Popoldne smo skupaj navijali za naše športnike. Zvečer je ostal doma in pazil na smreko, ko smo odšli z lučkami na ogled »čarobnega« mesta Laško.

Alya Knez: V soboto se nama je pridružila še sestrična Maja iz Ajdovščine, zato se je moral Rudi z nama igrati dekliške igre ... Najbolj so ga utrudili ličenje in dolgi pogovori ob čaju.

Kiara Stiblik: Zadnji dan v letu sva preživela ob gledanju ognjemeta, nazdravila sva z otroškim

šampanjcem in kasneje utrujena zaspala.

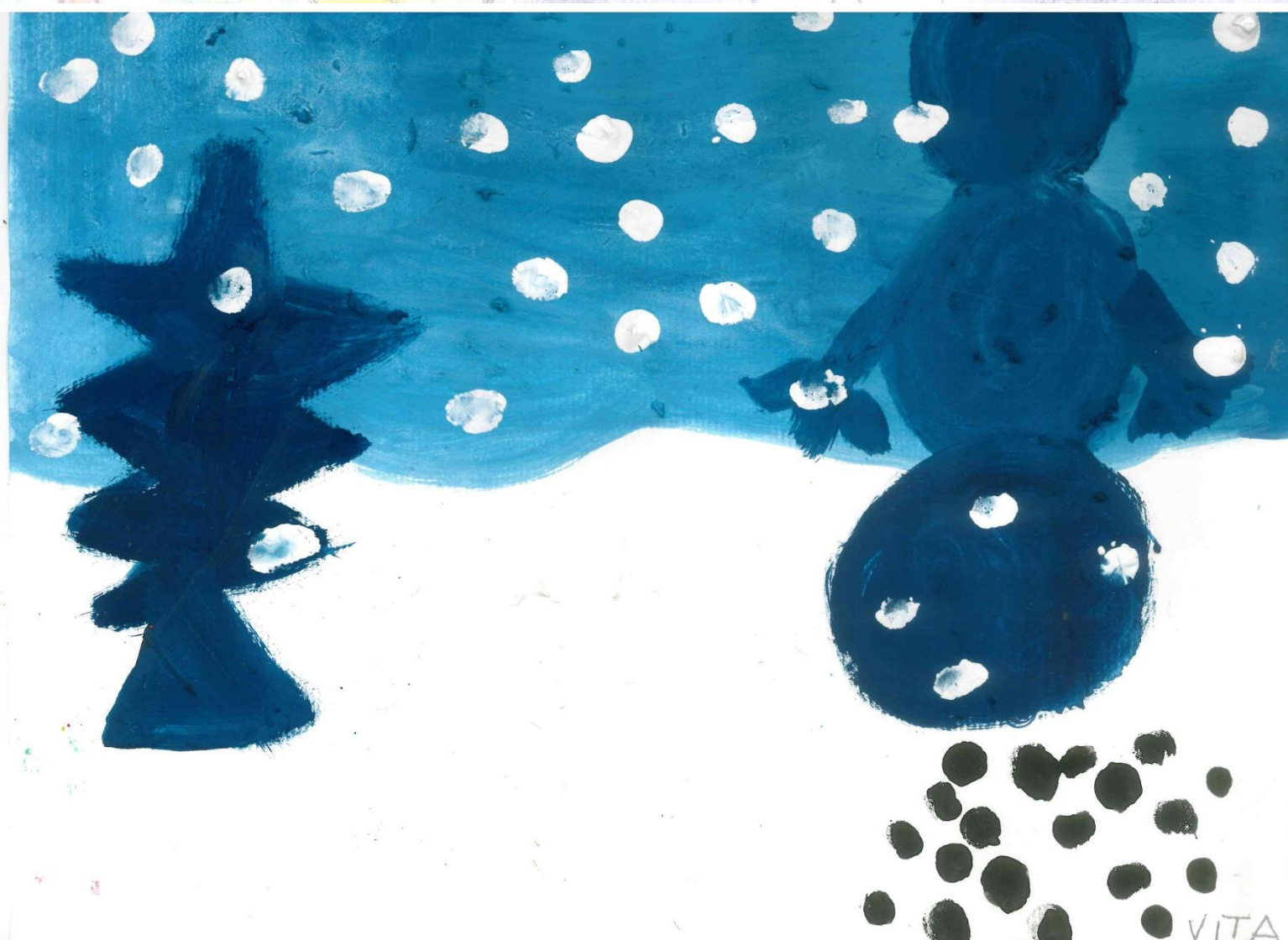
Nejc Mavri: Dopoldne sva z Rudijem gledala poslovilno vožnjo Tine Maze na Zlati lisici, potem sva mamici pomagala speči musako in kolač.

Urban Rozman: Rudi je imel nedeljski počitek, ker sem bil jaz spet zunaj na snegu. Rudija sem pustil doma, da se zunaj ne bi prehladil.

Nej Požun: Z Rudijem sva skupaj pojedla zajtrk in se odpravila k mojemu bratrancu Ninu. Skupaj smo preživeli celo dopoldne in se igrali razne družabne igre.

Suzana Oder

NAJMLAJŠI USTVARJAJO

Lana Selič, Vita Nemec

Anja Vodišek

Anja Vodišek

Največji slovenski pesnik

1. France Prešeren je ...

- t) pisatelj
- s) pesnik
- c) dramatik

2. Rodil se je

- l) 3. decembra 1800
- j) 8. februarja 1800
- k) 3. decembra 1849

3. Študiral je ...

- a) zgodovino in zemljepis
- u) slavistiko
- o) pravo

4. Zaljubljen je bil v ...

- h) Primičevo Jelko
- v) Primičevo Julijo
- s) Primičevo Jerico

5. Zdravljico je napisal leta ...

- e) 1844
- b) 1945
- f) 1845

6. Mati je želela, da bi Prešeren postal ...

- z) kovač
- č) glasbenik
- n) duhovnik

7. Njegova prva zaposlitev je bila kot ...

- s) odvetniški pripravnik
- f) knjižničar
- l) profesor

8. Bil je osrednji pesnik zbornika *Kranjska čbelica*, ki ga je urejal ...

- š) Jernej Kopitar
- ž) Josip Jurčič
- k) Miha Kastelic

9. V Ljubljani se je spoprijateljil z/s

- p) Petrom Dajnikom
- i) Matijem Čopom
- o) Simonom Jenkom

10. Leta 1935 je umrl Prešernov...

- k) stric
- u) oče
- g) brat

11. Pesem *Krst pri Savici* je posvetil ...

- d) Katri Prešeren
- e) Andreju Smoletu
- u) Matiji Čopu

12. Prešeren je z Ano Jelovšek imel ...

- l) tri otroke
- m) dva otroka
- z) nič otrok

13. Prešernov dan je ...

- o) 7. februarja
- ž) 9. februarja
- t) 8. februarja

14. Prešernove nagrade podeljujejo za ...

- u) vrhunske dosežke na področju umetnosti v Sloveniji
- r) vrhunske dosežke na področju športa v Sloveniji
- a) vrhunske dosežke na področju znanosti v Sloveniji

15. Katera od pesmi je Prešernova?

- r) Zvezdogledom
- g) Na Golici
- s) Dve otvi

16. Katerega leta je bila odobrena Prešernova prošnja za odvetniško pisarno?

- j) 1849
- n) 1846
- s) 1840

17. Katerega leta je objavil *Zdravljico*?

- i) 1848
- ž) 1948
- d) 1844

18. Kje je Zdravljica prvič izšla?

- p) v Bleiweisovih Novicah
- š) v Kranjski čbelici
- č) v Vodnikovih Lublanskih novicah

19. Kam se je Prešeren leta 1846 preselil?

- j) v Ljubljano
- r) v Kranj
- z) na Dunaj

20. Kdaj je Prešeren umrl?

- r) 7. februarja 1849
- d) 8. februarja 1849
- a) 9. februarja 1849

21. Kje so mu postavili spomenik?

- o) na ljubljanskem pokopališču
- z) na kranjskem pokopališču
- c) na dunajskem pokopališču

22. Kdaj so mu postavili spomenik?

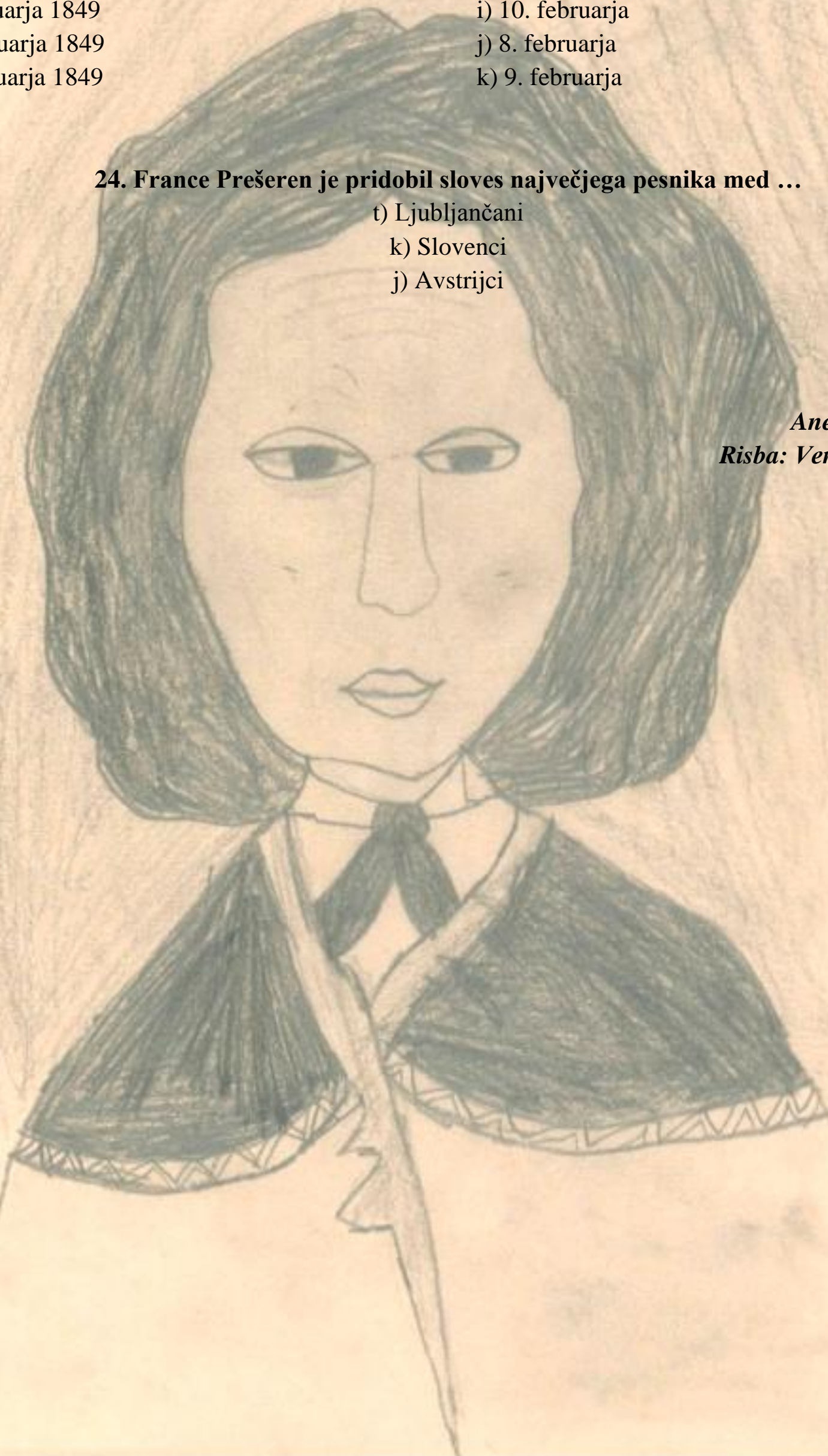
- v) leta 1850
- z) leta 1957
- n) 1852

23. Kdaj so ga pokopali?

- i) 10. februarja
- j) 8. februarja
- k) 9. februarja

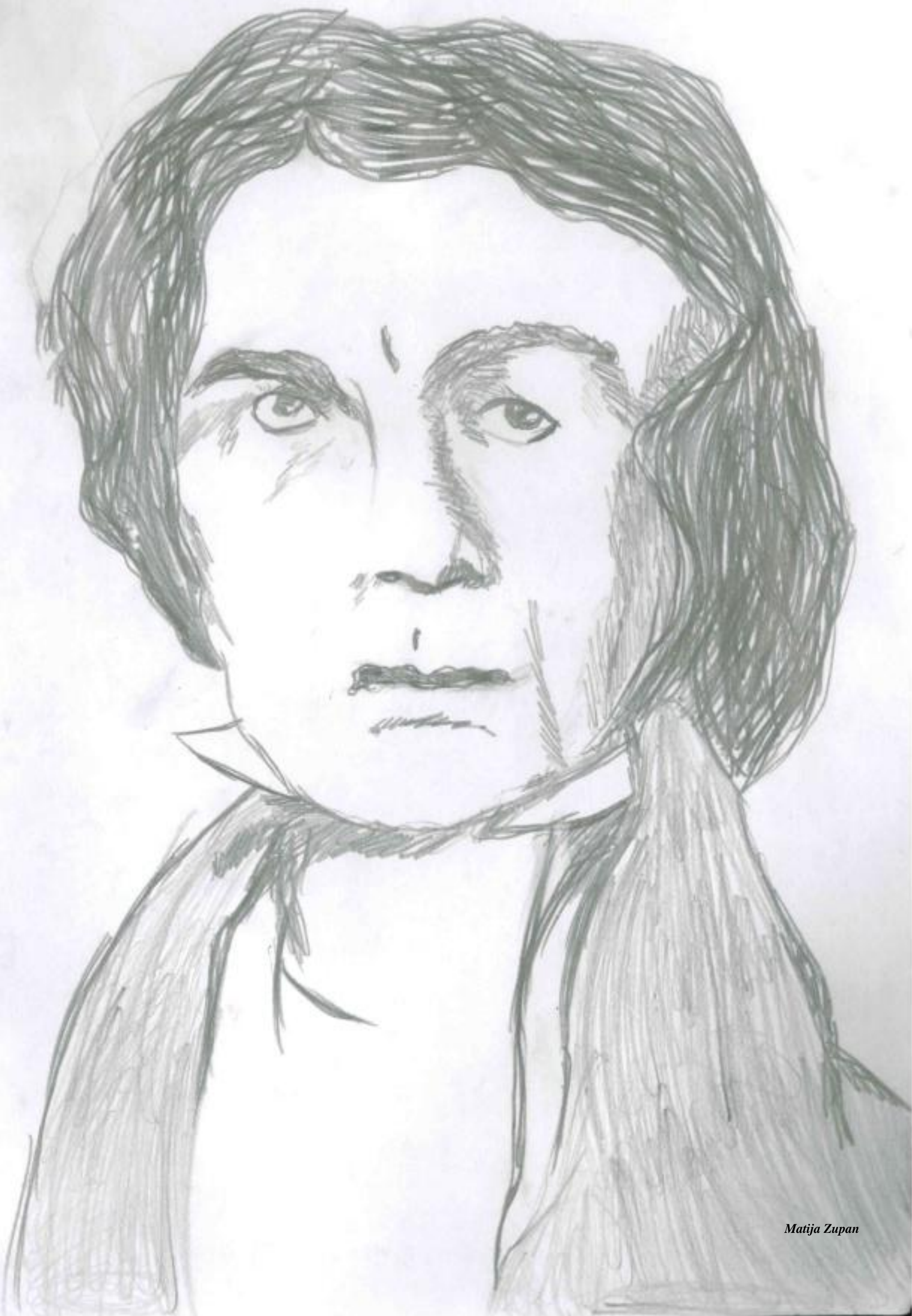
24. France Prešeren je pridobil sloves največjega pesnika med ...

- t) Ljubljančani
- k) Slovenci
- j) Avstrijci

Anemarie Hrastnik
Risba: Veronika Padežnik

MATIJA

Matija Zupan

Nasmeh do ušes

Učitelj vpraša učenca: »Kaj meniš, katero glasbilo je najstarejše?«

»Zagotovo harmonika, saj ima največ gub,« odgovori učenec.

Kako igrajo skopuški na dva klavirja?

Pred ogledalom.

Nekoliko naglušna gospa pri osemdesetih želi sodelovati v glasbeni skupini svojega pravnuka. Odloči se, da se bo naučila igrati bobne. Prijateljica jo vpraša: »Ali pri teh letih nimaš nobenih težav pri vaji?«

»Seveda jih imam. S celotno sosesko.«

Uglajen gospod pride v trgovino z glasbili in posluša glasbo, ki jo predvajajo. Trgovcu reče: »Uh, kako zelo mi je všeč ta komad za harfo!«

»Žal mi je,« reče prodajalec, »ampak harfe prodajamo samo v celoti.«

Tubist se je naveličal svojega glasbila in je na oglasno desko v bloku obesil obvestilo: »Prodajam tubo.«

Naslednji dan je sosed pripisal: »Končno!«

Trobentač vadi dvanajst ur dnevno. Kolega ga vpraša: »Kako neki lahko vadiš toliko časa? Kaj želiš s tem doseči?«

»Stanovanje tam čez,« odgovori glasbenik.

»Zakaj si svojo ženo pregovoril, naj se raje uči flavto kot klavir?«

»Če igra flavto, ne more hkrati govoriti.«

Matija Slapšak